

- 2) Direktīvas 2008/94 8. pants ir interpretējams tādējādi, ka, lai noskaidrotu, vai dalībvalsts ir izpildījusi šajā pantā paredzēto pienākumu, tiesību aktos paredzētos pensiju pabalstus nevar ņemt vērā;
- 3) Direktīvas 2008/94 8. pants ir interpretējams tādējādi, ka, lai tas būtu piemērojams, pietiek ar to, ka uzņēmumu papildu pensiju programmā nav pietiekamu finanšu līdzekļu dienā, kad darba devējs ir maksātnespējīgs, un ka maksātnespējas dēļ darba devējam nav vajadzīgo līdzekļu, lai šajā programmā veiktu atbilstošas iemaksas, kas ir vajadzīgas, lai varētu pilnībā izmaksāt pabalstus programmas dalībniekiem. Pēdējiem minētajiem nav jāpierāda, ka pastāv citi faktori, kuru dēļ viņi ir zaudējuši savas tiesības uz vecuma pabalstiem;
- 4) Direktīva 2008/94 ir interpretējama tādējādi, ka ar pasākumiem, ko Īrija ir veikusi pēc Eiropas Savienības Tiesas 2007. gada 25. janvāra sprieduma lietā C-278/05 *Robins u.c. pieņemšanas*, nav izpildīti šajā direktīvā paredzētie pienākumi un attiecīgas dalībvalsts ekonomiskā situācija nav ārkārtas apstākļi, kas var attaisnot samazinātu darbinieku interešu aizsardzības līmeni saistībā ar viņu tiesībām uz vecuma pabalstiem atbilstoši uzņēmumu papildu pensiju programmai;
- 5) Direktīva 2008/94 ir interpretējama tādējādi, ka tas, ka pasākumi, ko Īrija ir veikusi pēc iepriekš minētā sprieduma lietā *Robins u.c. pieņemšanas*, nav ļāvuši prasītājiem pamatlietā saņemt vairāk kā 49 % no viņu iegūto tiesību uz vecuma pabalstiem vērtības atbilstoši uzņēmumu papildu pensiju programmai, pats par sevi ir būtisks šīs dalībvalsts pienākumu pārkāpums.

(¹) OV C 290, 1.10.2011.

Tiesas (virspalāta) 2013. gada 23. aprīļa spriedums — *Laurent Gbagbo* (C-478/11 P), *Katinan Justin Koné* (C-479/11 P), *Akissi Danièle Boni-Claverie* (C-480/11 P), *Alcide Djédjé* (C-481/11 P), *Affi Pascal N'Guessan* (C-482/11 P)/Eiropas Savienības Padome

(Apvienotās lietas C-478/11 P līdz C-482/11 P) (¹)

(Apelācija — Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi pret personām un organizācijām — LESD 263. panta sestā daļa — Termins prasības celšanai — Nepārvarama vara — Bruņots konflikts)

(2013/C 171/12)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: *Laurent Gbagbo* (C-478/11 P), *Katinan Justin Koné* (C-479/11 P), *Akissi Danièle Boni-Claverie* (C-480/11 P), *Alcide Djédjé* (C-481/11 P), *Affi Pascal N'Guessan* (C-482/11 P) (pārstāvis — *L. Bourthoumieux, avocate*)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — *B. Driessen* un *M.-M. Joséphidès*)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2011. gada 13. jūlija rīkojumu lietā T-348/11 *Gbagbo*/Padome, ar kuru Vispārējā tiesa kā acīmredzami nepieņemamu ir noraidījusi apelācijas sūdzības iesniedzēju prasību atcelt, pirmkārt, Padomes 2011. gada 11. janvāra Lēmumu 2011/17/KĀDP (OV L 11, 31. lpp.), Padomes 2011. gada 14. janvāra Lēmumu 2011/18/KĀDP (OV L 11, 36. lpp.) un Padomes 2011. gada 6. aprīļa Lēmumu 2011/221/KĀDP (OV L 93, 20. lpp.), ar kuru groza Lēmumu 2010/656/KĀDP, ar ko atjauno ierobežojošus pasākumus pret *Kotdivuāru*, un, otrkārt, Padomes 2011. gada 14. janvāra Regulu (ES) Nr. 25/2011 (OV L 11, 1. lpp.) un Padomes 2011. gada 6. aprīļa Regulu (ES) Nr. 330/2011 (OV L 93, 10. lpp.), ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 560/2005, ar ko nosaka dažus īpašus ierobežojošus pasākumus, kuri vērsti pret konkrētām personām un vienībām saistībā ar situāciju *Kotdivuārā*, ciktāl tie viņus skar— Šī lēmuma individuāla nepaziņošana — Nepārvaramas varas gadījums

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzības noraidīt;
- 2) *Laurent Gbagbo* un *Katinan Justin Koné*, *Akissi Danièle Boni-Claverie*, kā arī *Alcide Djédjé* un *Affi Pascal N'Guessan* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 6, 7.1.2012.

Tiesas (desmitā palāta) 2013. gada 25. aprīļa spriedums — Eiropas Komisija/Īrija

(Lieta C-55/12) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2003/96/EK — Nodokļu uzlikšana energoproduktiem un elektroenerģijai — Atbrīvojums no akcīzes nodokļa tādu mehānisko transportlīdzekļu degvielai, kurus izmanto invalīdi — Atbrīvojuma no nodokļa saglabāšana pēc pārejas laikposma beigām — Pārkāpums)

(2013/C 171/13)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — *R. Lyal* un *W. Mölls*)

Atbildētāja: Īrija (pārstāvis — *E. Creedon*)

Priekšmets

Padomes 2003. gada 27. oktobra Direktīvas 2003/96/EK, kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai (OV L 283, 51. lpp.), pārkāpums — Atbrīvojums no akcīzes nodokļa tādu mehānisko transportlīdzekļu degvielai, kurus izmanto invalīdi — Atbrīvojuma no nodokļa saglabāšana pēc pārejas laikposma beigām

Rezolutīvā daļa:

1) pēc pārejas laikposma beigām 2006. gada 31. decembrī, kas paredzēts Padomes 2003. gada 27. oktobra Direktīvas 2003/96/EK, kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai, ko groza ar Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvu 2004/74/EK, 18. panta 1. punkta 1. daļā un tās II pielikumā, piešķirot atbrīvojumu no akcīzes nodokļa tādu mehānisko transportlīdzekļu degvielai, kurus izmanto invalīdi, Īrija nav izpildījusi šīs direktīvas 4. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;

2) Īrija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 89, 24.3.2012.

Tiesas (trešā palāta) 2013. gada 25. aprīļa spriedums (Curtea de Apel București (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Asociația ACCEPT/Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

(Lieta C-81/12) (¹)

(Sociālā politika — Vienlīdzīga attieksme nodarbinātības un profesijas jomā — Direktīva 2000/78/EK — 2. panta 2. punkta a) apakšpunkts, 10. panta 1. punkts un 17. pants — Diskriminācijas seksuālās orientācijas dēļ aizliegums — “Faktu, pēc kuriem var secināt, ka ir bijusi diskriminācija” jēdziens — Noteikumi par pierādīšanas pienākumu — Efektīvas, samērīgas un preventīvas sankcijas — Persona, kura uzstājas un kura gan plašsaziņas līdzekļos, gan sabiedrībā tiek uztverta kā profesionālā futbola kluba vadītājs — Publiski paziņojumi, ar kuriem tiek izslēgta futbolista, kurš tiek attēlots kā homoseksuālis, pieņemšana darbā)

(2013/C 171/14)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel București

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Asociația ACCEPT

Atbildētāja: Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Curtea de Apel București — Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvas 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju (OV L 303, 16. lpp.), 2. panta 2. punkta a) apakšpunkta, 10. panta 1. punkta un 17. panta interpretācija — Diskriminējoši futbolkluba personāla atlases kritēriji, kuri ir saistīti ar seksuālo orientāciju — Direktīvas piemērojamība attiecībā uz diskriminējošu paziņojumu izteikšanu presē, ja nav notikusi faktiskā pieņemšanas darbā procedūra — Fakti, kuri ļauj prezumēt, ka ir pieļauta tieša vai netieša diskriminācija — Pierādīšanas pienākums — Piemērojamās sankcijas noteikumu neievērošanas gadījumā — Valsts tiesiskā regulējuma, kas nepieļauj administratīvā naudas soda piemērošanu pēc 6 mēnešu noilguma termiņa beigām, pieļaujamība — Pienākums noteikt efektīvu, samērīgu un preventīvu sodu

Rezolutīvā daļa:

1) Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvas 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju, 2. panta 2. punkts un 10. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tādi fakti kā pamatlietā jākvalificē kā “fakti, pēc kuriem var secināt, ka ir bijusi diskriminācija”, attiecībā uz profesionālo futbola klubu, ja attiecīgos paziņojumus ir izteikusi persona, kura uzstājas un kura gan plašsaziņas līdzekļos, gan sabiedrībā tiek uztverta kā šī kluba galvenais vadītājs, lai gan tai katrā ziņā nav juridiskas spējas to saistīt vai pārstāvēt pieņemšanas darbā jautājumos;

2) Direktīvas 2000/78 10. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja tādi fakti kā pamatlietā tiktu kvalificēti kā “fakti, pēc kuriem var secināt, ka ir bijusi diskriminācija” seksuālās orientācijas dēļ, profesionālajam futbola klubam pieņemot darbā spēlētājus, tāds pierādīšanas pienākums, kāds paredzēts Direktīvas 2000/78 10. panta 1. punktā, nenoved pie tā, ka tiek prasīts pierādījums, kuru ir neiespējami sniegt, neaizskarot tiesības uz privātās dzīves aizsardzību;

3) Direktīvas 2000/78 17. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj valsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru tad, ja tiek konstatēts, ka ir notikusi diskriminācija seksuālās orientācijas dēļ šīs direktīvas izpratnē, ir iespējams vienīgi izteikt tādu brīdinājumu kā pamatlietā, ja šī konstatācija tiek veikta pēc sešu mēnešu noilguma termiņa beigām, sākot no faktu notikšanas dienas, ja, piemērojot šo pašu tiesisko regulējumu, šāda diskriminācija netiek sankcionēta ar tādiem materiāltiesiskajiem un procesuālajiem noteikumiem, kuri sankcijai piešķir efektīvu, samērīgu un preventīvu raksturu. Iesniedzējtiesai jānovērtē, vai tas tā ir attiecībā uz tiesisko regulējumu pamatlietā, un vajadzības gadījumā valsts tiesības, cik iespējams, jāinterpretē atbilstoši minētās direktīvas tekstam un mērķim, lai sasniegtu tajā paredzēto rezultātu.

(¹) OV C 126, 28.4.2012.